

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Αναρίθμητοι είναι αι γυναίκες, αιτινες δια πυροβόλου, δια ξιφους ή δι' άλλων όπλων εξεδικηθήσαν ιδιοχειρώς οίαν δήποτε γενομένην αυταίς προσβολήν ή θβριν· αλλά τακτικά μονομαχία, καθ' όλους τοὺς απαιτούμενους τύπους και κανόνας διεξαχθεΐσαι υπό γυναικῶν πρὸς γυναίκα, είναι σχετικῶς σπάνια εν τῇ ιστορίᾳ. Ἐπειδή, ὡς γνωστόν, παρά τοῖς ἀρχαίοις πεπολιτισμένοις λαοῖς ή μονομαχία ήτο ἀγνωστος, ἐκ δὲ τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων δὲν ἔχομεν ἱκανὰς και ἀσφαλεῖς μαρτυρίας πρὸς πιστοποίησιν τῶν θρυλουμένων γυναικείων μονομαχιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀναγκάζομεθα νὰ θέσωμεν ὡς πρώτην μεταξὺ τῶν μονομάχων γυναικῶν τὴν Μαρκησιαν de Nesle, τὴν ἐπὶ Λουδοβίκου γ' εν Παρισίοις ἀκράσασαν περιφημον κυρίαν, ἣτις ἐκ ζηλοτυπίας προὐκάλεσε τὴν ἀντιζήλον αὐτῆς κόμησαν de Polignac εἰς τακτικὴν διὰ πιστολιῶν μονομαχίαν, καθ' όλους τοὺς νενομισμένους εν ἀνδρικοῖς μονομαχίαις τύπους και κανόνας. Ἡ πρόκλησις ἐγένετο δεκτὴ, ή μονομαχία διεξήχθη — ἀγνωστον κατὰ ποίαν ἡμέραν και ἐνῶπιον τίνων μαρτύρων — και ή ἀνταλλαγὴ τῶν σφαιρῶν εἰς οὐδετέραν τῶν ἀντιπάλων ἐπέφερε τὸν θάνατον, ἀλλὰ μόνον τῆς Μαρκησίας ἀφῆρσε τὸν λοβὸν τοῦ ὤτιου. Ὀλίγον χρόνον μετὰ ταῦτα, εν ἔτει 1646, αι δύο περιφημοι και πρὸς ἀλλήλας ζηλοτυποῦσαι Γαλλίδες ἠθοποιοί, ή δεσποινὶς Beauvré και ή Caterina de Urfis, ἐκ τοῦ θιάσου τοῦ Marais, ἐμονομάχησαν διὰ ξιφῶν και δὴ, κατὰ τὴν συμφωνίαν, ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν πολυαριθμῶν θεατῶν. Αὐσσαλαί ἐφώρμησαν κατ' ἀλλήλων ζιφοκοπούμεναι, και ἐπληγῶθησαν ἀμφότερα, δὴ ἐφονεύοντο δὲ ἐξ ἀπαντος, ἀν δὲν ἐχωρίζοντο ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῶν προσδραμόντων ἀνδρῶν. Ἐτι κατὰ τὸν αὐτὸν αἰῶνα ἐμυμήθη τὸ παράδειγμα τῶν Γαλλίδων νεαρά τις Γερμανίς, ή παρὰ τῇ αὐτῇ Αὐγούστου τοῦ ἰσχυροῦ λίαν περιβλεπτος δεσποινὶς Εὐλαλία φὸν Δίνδενσσεϊτ, και ἔρριψεν «ἰστορικῶς» τὸ χειρόκτιον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ στρατηγοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου φὸν Κυάβ, ἀκαίρου τινὸς εὐφυολόγου, ὅστις ἐν συναναστροφῇ εἶχεν ἰσχυρισθῆ ὅτι αι γυναίκες κυρίως δὲν εἶνε ἀνδρωπαι.

Τὴν θβριν ταύτην τοῦ γυναικειοῦ φύλου θέλουσα νὰ ἐδικήσῃ ή ῥηθεΐσα δεσποινὶς προὐκάλεσε τὸν στρατηγὸν εἰς μονομαχίαν διὰ πιστολιῶν. Ὁ Κυαβ παρουσιάσθη ἀκριβῶς τὴν φρισημένην ὥραν εἰς τὸν ὀρισθέντα τόπον, ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι προτιμᾷ νὰ φονευθῆ ή νὰ πυροβολήσῃ κατὰ γυναικὸς. Ἄλλ' ή δεσποινὶς Εὐλαλία οὐδαμῶς ἐνέδιδεν, ἀλλ' ἀπέτει ἐπιμόνος «ικανοποίησιν», ἀπειλοῦσα τὸν στρατηγὸν διὰ τοῦ πιστολίου και ἀναγκάζουσα αὐτὸν εἰς ἄμυναν. Τότε ὁ Κυαβ ἐξήγαγεν αἰφνης οὐράν τινα ἀλώπεκος, ἦν ἐκράτει κεκρυμμένην ὑπὸ τὸν μανδύαν του, και ἔψαυσε δι' αὐτῆς τὸ πρόσωπον τῆς αἰμοδιψοῦς νεάνιδος, ἣτις τοσοῦτον ἐτρόμαξεν ὥστε ἀρτίαις ἐκ τῆς χειρὸς τὸ πιστόλιον ἀπισθοχώρησε κραυγάζουσα, ὑπὸ τὸν ἀσβεστον γέλωτα τῶν μαρτύρων.

Μετ' οὐ πολὺ ἐμονομάχησαν αὐδὶς εν Παρισίοις δύο νεάνιδες, ή ὀρχηστρίς Θεοδώρα και ή αἰοιδὸς Beaumesnil, και δὴ ἐνεκα ἐνὸς ἀνδρός, ὃν ἀμφότερα ἠγάπων. Ἡ μονομαχία ἔγεινε διὰ πιστολιῶν, μάρτυρες δὲ τῆς μονομαχίας προσεκλήθησαν γυναίκες, ἀλλ' ἄρηθρα τούτων, προσελήφθησαν κατ' ἀγάγκην ἀνδρες. Εἰς ἐκ τῶν μαρτύρων, ὁ κωμικὸς Rey ἐποποθέτησε τὰ καθ' όλους τοὺς κανόνας τῆς μονομαχίας γεμισμένα πιστόλια ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς χλόης, οὕτω δὲ ὑβράνδεισις τῆς πυρίτιδος τὰ πιστόλια δὲν ἐξεπυροσκόρησαν, αι δὲ ἀντίπαλοι θεωρήσασαι τοῦτο ὡς θείαν βούλησιν, ἐδεώρησαν τὴν μονομαχίαν ὡς συντελεσθεΐσαν και ἀπῆλθον. Καὶ ἄλλα πολλὰ παραδείγματα μονομαχιῶν μεταξὺ αἰοιδῶν και ἠθοποιῶν διηγείται

ὁ Regnier εν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσῃ ιστορίᾳ τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου.

Ἐκ τοῦ 18 αἰῶνος γνωστὴ ἡμῖν ὡς μονομάχος εἶνε μόνῃ ή Γερμανὶς Μαξιμιλιὰν φον Λέιτχορστ, ἣτις ἀπὸ τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς ἐφόρει ἀνδρικά φορέματα και ἣτις διεκρίθη ἐξόχως και ἐν τῷ στρατῷ. Περὶ ταύτης ἐγράψαμεν εν τῷ ἀπὲρὶ γυναικῶν στρατιωτῶν ἀρθρίδιῳ.

Κατὰ τὸν 19 αἰῶνα ἀρχίζει πάλιν ὁ ἀριθμὸς τῶν μονομαχοῦσῶν γυναικῶν νὰ βαίνει ὀλονὲν αὐξανόμενος. Οὕτω λ. χ., ἵνα ἀναφέρωμεν εν ἐκ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων, κύριός τις εν Βαρσοβίᾳ προσεκλήθη εἰς μονομαχίαν διὰ πιστολιῶν ὑπὸ τινος συκοφαντηθείσης ὑπ' αὐτοῦ κυρίας. Ἡ μονομαχία ἐγένετο καθ' όλους τοὺς τύπους ἐπὶ παρουσίᾳ ἀνδρῶν μαρτύρων. Ἡ κυρία ἐπεδείξατο μεγάλην ἀνδρείαν, διότι μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πρώτων σφαιρῶν ἐπέμεινε ἀπαιτοῦσα τὴν ἐπανάληψιν τῆς μονομαχίας, μέχρις οὐ ὁ ἀντίπαλος ἐζήτησε παρ' αὐτῆς δημοσίᾳ συγγνώμην. — Μετ' οὐ πολὺ ἔλαβε χῶραν εν Βιέννῃ μεταξὺ δύο κομησῶν αἱματηρὰ ζιφομαχία, ἦν ἐπηκολούθησαν ἀλλαχοῦ ἄλλαι. Ἐκ τῶν πολλῶν εν Ἀμερικῇ μονομαχιῶν ἰδιαίτερας μνείας ἀξία εἶνε ή μεταξὺ δύο ὠραιῶν νεανίδων, τῆς Μαρίας Lemeore και Σάρας Bolton εν Νέφ Μεξικῷ διὰ πιστολιῶν διεξαχθεΐσα. Ἀμφότερα αι νεάνιδες ἠγάπων ὠραίον τινα — χοιροβοσκόν. Κατὰ τὴν μονομαχίαν ή Μαρία ἐπλήγωσε τὴν Σάραν και ἐπομένως ἐκέρδισε τὸν νέον· ἀλλὰ μετὰ δύο ἡμέρας ή πληγωμένη Σάρα ὀπλισθεΐσα ἐφόνευσε δολίως τὴν ἀντιζήλον. — Ἐν Νεαπόλει ἐμονομάχησαν αι ἀδελφαὶ d'Alterio πρὸς τὴν κυρίαν Giovanna, di Francesco και τὴν θυγατέρα τῆς. Ἐξ ἀδιαιτάκτου μίσους ἐκτυπήθησαν αι τέσσαρες γυναίκες «μὲ μαχαίρια τοῦ μαγειροῦ», και δὴ μετὰ τοςαύτης λύσεως ὥστε αι δύο ἐπληγῶθησαν και αι ἄλλαι δύο ἐφόνευθησαν. —

Τὸ θέατρον τῆς ἀμέσως προσεχοῦς μεταξὺ γυναικῶν μονομαχίας ὑπῆρξε τὸ Tremont εν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ, ἠρωίδες δὲ τοῦ ἀγῶνος ἦσαν αι δύο ἐξαδέλφαι Maria και Blanka Ray, αι φραιδέταται νεάνιδες τῆς ῥηθείσης πόλεως. Ἀμφότερα ἠγάπων τὸν Mortimer Kollins, και διὰ νὰ θέσωσι πέρασ εἰς τὰ βάσανα τῆς ζηλοτυπίας των ἀπεράσισαν νὰ κρίναισι διὰ πυγμαχίας, εἰς ποίαν ἐξ αὐτῶν ἐπρεπε νὰ ἀνίκη ὁ Kollins. Αἱ δύο ἐξαδέλφαι ἐφόρεσαν ἀνδρικά φορέματα και μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς φίλης των, ἐνθα ἦσαν συνηθροισμένοι ὑπὲρ τὰς τριακόται γυναίκα. Ἀφοῦ αι ἀδιαιτάκτοι ἀντιζήλοι ἐξέλεξαν τὰς μάρτυρας των, και ἐφόρεσαν τὰ ὑπὸ τοῦ κἀδικος τῶν πυγμαχῶν ὀριζόμενα σκληρὰ χειρόκτια, ἀντιπαρεστάθησαν ἐναντίον ἀλλήλων. Κατὰ τὸ δοθὲν σύνθημα τῆς προσβολῆς ή Blanka ἐφώρμησε κατὰ τῆς ἐξαδέλφης τῆς και ἐκτύπησεν αὐτὴν εἰς τὴν καρδίαν. Ἡ Μαρία ἀνταπέδωκεν αὐτῇ ἰσχυρὸν κτύπημα και τῇ ἔκοψε τὸ χεῖλος. Μετὰ βραχὺ διάλειμμα, ἀφοῦ ἐδέθη δι' ἐπίδεσμον ή αἰμορραγῆς πληγῇ τῆς Blankas, ἐπανελήφθη ὁ ἀγὼν μετὰ μεγάλης σφοδρότητος, ἐνφ αι παριστάμεναι γυναίκες ἐκαμνον στοιχήματα περὶ τοῦ ποία θὰ νικήσῃ. Ἡ Blanka φώρμησεν ἤδη λυσσαλέα κατὰ τῆς ἀντιζήλου τῆς και ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν διὰ βροχῆς γρονθοκοπημάτων κατέστησεν αὐτὴν ἀνίκανον πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ ἀγῶνος. Ἐν γένει δὲ εν Ἀμερικῇ αι τοιαῦται μονομαχία εἶχον λάβῃ τοςαύτην διάδοσιν, ὥστε εν Chicago, ἀφοῦ ἀνεκαλύφθησαν και ὀλλογοὶ γυναικῶν και νεανίδων ὀπλοφοροῦσῶν και ἀσκουμένων εν τῷ μονομαχεῖν, ἐδέησε ν' ἀπαγορευθῆ εἰς τὰς γυναίκασι δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως ή ὀπλοφορία, ἐνφ εν Εὐρώπῃ τούλάχιστον μέχρι τοῦδε δὲν ἐκρίθη ἀναγκαία τοιαύτη ἀπαγόρευσις. N.

κ. Κ. Γ. Κ. εἰς Ἀγχιάλον. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς εἰπῆτε τί ἐννοεῖτε προνομιοῦχος φίλους, ἐπειδὴ δὲν ἐννοήσαμεν τὴν αἰτησίαν σας. — κ. Π. Σ. εἰς Ἀρτάν. Οἱ τόμοι ἐστάλησαν μέσον Λόυδ. — Δεσπ. Θ. Φ. εἰς Κωνσταντινῶν. Ἐλήφθησαν και σὰς εὐχαριστοῦμεν· περισσότερα δι' ἐπιστολῆς. — κ. Γ. Χ. Κ. εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν και σὰς εὐχαριστοῦμεν· περισσότερα δι' ἐπιστολῆς.

Ἐκδότης Π. Δ. ΖΥΓΟΥΡΗΣ. — Ἐκ τοῦ τυπογραφείου και τοῦ στοιχειομητρίου διὰ τὰς ἀνατολικὰς γλώσσας Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΔΙΝΟΥ εν Λειψία. Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur εν Στρασβούργῳ.